

UCHWAŁA Nr 260/XXIV/13

Rady Miasta Milanówka

z dnia 26 lutego 2013 r.

w sprawie **rozpatrzenia skargi na Burmistrza Miasta Milanówka**

Na podstawie art. 18 ust. 2 pkt 15 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (tekst jednolity Dz. U. Nr 142 poz. 1591 z 2001r. z późn. zm.) w związku z art. 229 pkt 3 Kodeksu postępowania administracyjnego (tekst jednolity Dz. U. z 2000 r. Nr 98, poz. 1071 ze zm.), po rozpatrzeniu skargi na Burmistrza Miasta Milanówka, datowanej na dzień 01.10.2012 r. o numerze 2611/VI/12 przesłanej przez Samorządowe Kolegium Odwoławcze - Rada Miasta Milanówka uchwala, co następuje:

§ 1

Skargę z dnia 01.10.2012 r. o numerze **2611/VI/12** uznaje się za **bezzasadną**.

§ 2

Wykonanie uchwały powierza się Przewodniczącej Rady Miasta Milanówka, zobowiązując do przygotowania odpowiedzi i do przesłania skarżącemu odpisu niniejszej uchwały wraz z uzasadnieniem.

§ 3

Uchwała wchodzi w życie z dniem podjęcia.

Przewodnicząca
Rady Miasta Milanówka

mgr Maria Sobczak

UZASADNIENIE

Skarga wniesiona została w kwestii złożonych przez Skarżącego w 2008 r. **dwóch wniosków** w przedmiocie „*usunięcia parkanu zawalidrogi posesji dz. ew. 77 z drogi publicznej gminnej ulicy Bocianie dz. ew. 41/2 w obrębie 06-14 w Milanówku*” oraz „*o wydanie decyzji administracyjnej na skolektorowanie Rowu Grudowskiego naturalnego ciek w wodnego na odcinku od zachodniej granicy dz. ew. nr 29/1 do ulicy Nadarzyńskiej (...)*”

Nadto w skargach podniesiono żądanie o połączenie w jedną sprawę powyższych postępowań.

Istota skargi dotyczy **bezczyrności Burmistrza** w załatwieniu powyższych wniosków, co Skarżący wyraźnie artykułuje przywołując jako podstawę skarg art. 37 § 1, w związku z art. 36 § 1 Kodeksu postępowania administracyjnego.

I tak, sprawa pierwszego wniosku dot. usunięcia ogrodzenia działki nr ew. 77 w Milanówku była przedmiotem procedowania zarówno przez organ nadzoru budowlanego - w trybie ustawy Prawo budowlane, jak i burmistrza na gruncie ustawy o drogach publicznych. PINB w Grodzisku Mazowieckim decyzją Nr 1019/04 z dnia 17.11.2004 r. umorzył postępowanie dotyczące budowy omawianego ogrodzenia, uzasadniając to jego legalnością. Sprawa została zatem, na gruncie przepisów Prawa budowlanego, ostatecznie zakończona decyzją administracyjną. Organ nadzoru budowlanego nie uznał Skarżącego za stronę postępowania.

Na wniosek Skarżącego burmistrz wszczął postępowanie administracyjne w trybie ustawy o drogach publicznych. Wnioskodawca doprecyzowując żądanie - pisma z dnia 08.12.2008r. i 29.12.2008r. - wskazał na konieczność wydania przez organ decyzji w trybie przepisów art. 20 i 36 ustawy z dnia 21 marca 1985 r. o drogach publicznych. Odpowiedzią Burmistrza Miasta Milanówka na tak uszczegółowiony wniosek była decyzja Nr 17/09 z dnia 25.06.2009r., którą umorzono postępowanie administracyjne. W uzasadnieniu wskazano na brak podstaw do wydania nakazu w trybie ustawy o drogach publicznych z uwagi na fakt późniejszego, niż wykonanie ogrodzenia, zaliczenia ul. Bocianie do kategorii dróg gminnych oraz brak legitymacji procesowej, czyli interesu prawnego u Wnioskodawcy. W omawianej sprawie SKO decyzją z dnia 14.10.2009 r. utrzymało w mocy decyzję Burmistrza, nie stosując instytucji reformacji - art. 138 § 1 pkt 2 Kpa ani nie korzystając z uprawnień kasatoryjnych - art. 138 § 2 Kpa. Decyzja zatem jest ostateczna w administracyjnym toku instancji, korzysta z *res iudicata* (powaga rzeczy osądzonej) i wywołuje skutki *erga omnes* (wobec wszystkich). Zmiana tej decyzji, jej uchylenie może nastąpić jedynie w trybach nadzwyczajnych, przewidzianych Kodeksem postępowania administracyjnego, przy spełnieniu przesłanek wynikających z przepisów. Utrzymanie w mocy decyzji organu I instancji przez organ odwoławczy oznacza, że rozstrzygnięcie to jest prawidłowe pod względem merytorycznym i prawnym.

Z powyższego wynika jednoznacznie, że sprawa pierwszego wniosku została ostatecznie załatwiona przez Burmistrza w formie decyzji administracyjnej w 2009 r., co kończy sprawę. Podnoszenie zarzutu o bezczynności organu jest w tej sytuacji nieuprawnione. Jest to bowiem polemika z rozstrzygnięciem organu, prowadzona bez podstawy prawnej i z pominięciem faktów.

Powyższa kwestia była już rozpatrywana przez Radę Miasta Milanówka i w jej konsekwencji podjęła ona w dniu 07.04.2011 r. uchwałę nr 40/VI/11 uznającą skargę za bezzasadną.

W drugiej sprawie Skarżący złożył wniosek o wydanie decyzji w przedmiocie *skolektorowania Rowu Grudowskiego*, powołując się na Uchwałę budżetową Rady Miasta z 2007 r.

Zarzut bezczynności organu w tej materii również jest bezpodstawny. Zarówno charakter wnioskowanego zamierzenia, jak i status publicznoprawny obiektu w sposób oczywisty wskazywały na brak przymiotu strony u Skarżącego jako wnioskodawcy. Sprawa utrzymania czy modernizacji obiektów drogowych leży w wyłącznej kompetencji właściciela/zarządcy obiektu.

Zgodnie z art. 28 Kpa, *stroną jest każdy, czyjego interesu prawnego lub obowiązku dotyczy postępowanie albo kto żąda czynności organu ze względu na swój interes prawny lub obowiązek*. Interes prawny musi wynikać z przepisów prawa materialnego i istnienia takiego interesu nie można domniemywać. Zgodnie z ugruntowaną linią orzecznictwa sądowo – administracyjnego (patrz wyrok Naczelnego Sądu Administracyjnego z dnia 27.09.1999 r., sygn. akt IV SA 1285/98), *mieć interes prawny w postępowaniu administracyjnym znaczy to samo, co ustalić przepis prawa materialnego powszechnie obowiązującego, na którego podstawie można skutecznie żądać czynności organu z zamiarem zaspokojenia jakiejś własnej potrzeby albo żądać zaniechania lub ograniczenia czynności organu, sprzecznych z potrzebami danego podmiotu - strony postępowania (art. 28 kpa)*. Od tak pojmowanego interesu prawnego należy odróżnić interes faktyczny, to jest sytuację, w której dany podmiot (osoba) jest wprawdzie bezpośrednio zainteresowany rozstrzygnięciem sprawy administracyjnej, nie może jednak tego zainteresowania poprzeć przepisami prawa, mającego stanowić podstawę skierowanego żądania w zakresie podjęcia stosownych czynności przez organ administracji. Przymiotu strony nie wykazuje natomiast osoba, która swój udział w postępowaniu administracyjnym opiera na potrzebie ochrony lub zaspokojenia interesu publicznego. Tego rodzaju działania mogą być podejmowane w ramach instytucji skarg i wniosków (dział VIII kpa).

Omawiany wniosek, złożony przez podmiot niebędący Stroną, wypełniał kryteria art. 221 § 3 Kpa, w świetle którego petycje, skargi i wnioski można składać w interesie publicznym, własnym lub innej osoby za jej zgodą. Istota wniosku dotyczyła zobowiązania burmistrza do wykonania inwestycji celu publicznego.

W związku z powyższym, w odpowiedzi na pismo z 9.12.2012 r., poinformowano Skarżącego, pismem z dnia 18.12.2008 r. (omyłkowo w piśmie wskazano, iż jest to odpowiedź na pismo z dnia 10.12.2008) że zadanie inwestycyjne: przebudowa ulic gminnych – ul. Bociania przebiecie do ulicy Nadarzyńskiej, wobec przedłużającej się procedury administracyjnej wydania decyzji o ustaleniu lokalizacji inwestycji celu publicznego, zostało przesunięte do realizacji na rok 2009.

W dniu 30.09.2010 r. została wydana decyzja Burmistrza Miasta Milanówka nr 27CP/10 o ustaleniu lokalizacji inwestycji celu publicznego na dz. 29/2, 41/1, 70, 79/1 obr. 06-14 przy ul. Nadarzyńskiej i Bocianie dla zamierzenia inwestycyjnego polegającego na budowie ciągu pieszo-jezdnego i skolektorowaniu istniejącego rowu Grudowskiego, a w dniu 13.12.2010 r. została wydana decyzja nr 36CP/10 dla inwestycji polegającej na przebudowie Rowu Grudowskiego na odcinku od ul. Królewskiej do ul. Bocianie na działkach ew. nr 29/1, 29/2, 69/2, 100, 1/3 i 41/2 w obrębie 06-14. W żadnym z powyższych postępowań Skarżącemu nie przysługiwał przymiot Strony postępowania ale powyższe decyzje stanowią faktycznie wypełnienie prośby zawartej w przedmiotowym wniosku.

Przebudowa już istniejącego Rowu Grudowskiego, polegająca na wymianie rur kolektorowych ze średnicy 600 na 800 oraz wzmocnieniu skarpy płytkami Eko, na odcinku 20 metrów, została zrealizowana na podstawie prawomocnej decyzji 36CP/10 oraz zgłoszenia robót budowlanych w Starostwie Powiatu Grodziskiego w dniu 03.03.2011 r. Powyższe oznacza, że zarzut popełnienia tzw. samowoli budowlanej przez burmistrza jest gołosłowny. Subiektywne oceny Skarżącego wskazujące na jego niezadowolenie z braku zaspokojenia jego roszczeń, wobec braku ich oparcia w przepisach, nie mają wpływu na rozpatrzenie skargi.

Za pośrednictwem wielokrotnych i niezwykle obszernych wywodów Skarżący usiłuje wymóc na organie podjęcie działań zgodnych z jego interesem faktycznym, jednakże żądania te nie posiadają uzasadnienia na gruncie przepisów prawa. W żadnej z wnioskowanych spraw nie przysługiwał Skarżącemu status strony postępowania administracyjnego, co potwierdzone zostało stosownymi rozstrzygnięciami organów administracji publicznej. Pomimo tego Skarżący, stosując instytucję skarg w trybie art. 227 Kpa, usiłuje zaspokoić własne partykularne interesy, bez zważania na brak interesu prawnego w załatwieniu powyższych spraw.

Niezależnie od powyższego w dniu 14.12.2012 r. na Komisję Budżetu i Inwestycji został skierowany, przez burmistrza, wniosek o przeznaczenie w budżecie miasta, stosownych pieniędzy na skolektorowanie rowu Grudowskiego oraz jego utwardzenie na odcinku od ulicy Nadarzyńskiej do składu budowlanego (w pierwszym etapie na rok 2013 r. autopoprawka burmistrza obejmowała zabezpieczenie środków w wysokości 30 000 zł na wykonanie dokumentacji projektowej). Po wypowiedzi Skarżącego, w której wyraził swoje niezadowolenie odnośnie ww. inwestycji nie uwzględniającej przesunięcia parkanu działki nr 77, wniosek burmistrza został w głosowaniu Komisji Budżetu i Inwestycji zaopiniowany negatywnie i w konsekwencji przedmiotowa inwestycja nie została uwzględniona w projekcie budżetu na rok 2013.

Wobec powyższego skarga jest bezzasadna, gdyż podnoszone w niej argumenty są nieprawdziwe, a wbrew twierdzeniom podnoszonym w skardze przez Skarżącego, organ nie pozostawał w bezczynności.